

РЕШЕНИЕ

№ 2479

гр. София, 13.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 15.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жанета Малинова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **3742** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на С. Д. Б., депозирана чрез адв. В. С. от АК-П. против Заповед № 8121 К5015/ 24.03.2020г., издадена от Министъра на вътрешните работи, с която на основание чл.204, т.1, чл.197, ал.1,т.6, чл.226, ал.1, т.8, чл.194, ал.2, т.1, пр.1(неизпълнение на разпоредбите на този закон –чл.67 от ЗМВР) и т.4(неспазване правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР - т.т.15, 16, 19, 20, 25, 42 и 49) и чл.203, ал.1,т.7 и т.13 от ЗМВР, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение" и е прекратено служебното му правоотношение с МВР.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като се твърди, че е издадена в нарушение на изискването за форма по чл. 210 от ЗМВР-отменително основание по чл. 146, т.2 от АПК. Излагат се подробни съображения в тази насока. Поддържа се също, че оспорената заповед е издадена в нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби на ЗМВР- отменителни основания по смисъла на чл. 146, т. 3 и т.4 от АПК, както и в нарушение целта на закона-отменително основание по чл. 146, т.5 от АПК. В жалбата се развиват конкретни съображения във връзка със заявените отменителни основания по чл.146, т.2, т.3, т.4 и т.5 от АПК. Заявено е искане да се отмени оспорената заповед, като незаконосъобразна с произтичащите от

това законови последици.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. С. от АК-П., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения и такива, развити в представени по делото писмени бележки. Претендира присъждане на направените по делото разноски, съобразно списък по чл. 80 от ГПК, вр. чл.144 от АПК.

Ответникът – Министър на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание оспорва жалбата като неоснователна. В представени писмени бележки развива подробни съображения за законосъобразност на оспорената заповед, с искане да се отхвърли жалбата като неоснователна.

Доказателствата по делото са писмени. Прието е заверено копие на административната/дисциплинарната преписка по издаване на оспорената заповед.

Административен съд София-град, след като обсъди събраните по делото доказателства и във връзка с доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Към момента на издаване на оспорената заповед, жалбоподателят е заемал длъжността „полицейски инспектор“ V степен, в група“Териториална полиция“- М. на сектор “Охранителна полиция“ към 07 РУ при Столична дирекция на вътрешните работи(СДВР).

Със заповед № 8121К-11958/ 05.09. 2019г., изменена със заповед № 8121К-14593/31.12.2019г.(л.29-30), издадени от Министъра на вътрешните работи, на основание чл.207,ал.1,т.1 от ЗМВР срещу жалбоподателя е образувано дисциплинарно производство, по Предложение рег. № 513р- 68086/22.082019 г. по описа на СДВР, затова, че на 16.08.2019г. след проведени оперативни-издирвателни мероприятия от служители на дирекция „Вътрешна сигурност" (ДВС – МВР) под ръководството на Софийска градска прокуратура, в служебно помещение на МВР - приемна стая на 07 РУ - СДВР, находяща се на адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] жалбоподателят - инспектор С. Б. е задържан с белязани банкноти - парична сума в размер на 850.00 лв. (осемстотин и петдесет) лева, които служителят е получил като лична облага, или за облага на трети лица, за да не връчи призовка на Л. Л., във връзка с преписка СПУКС-2-080/2019 г. по описа на ОПП-СДВР, за извършено от него нарушение по Закона за движението по пътищата.

По случая е образувано досъдебно производство (ДП) № 338/2019 г. по описа на Следствен отдел при Софийска градска прокуратура (СлО-СГП), пр.пр. № 17486/2019г. по описа на Софийска градска прокуратура. Инспектор Б. е привлечен като обвиняем за престъпление по чл.302, т.2, б.“а“, вр. чл.301, ал.2, вр. ал.1 от НК. С определение на Софийски градски съд (СГС) от 19.082019 г. му е взета мярка за неотклонение „Домашен арест“, потвърдена с определение от 27.08.2019 г. на Софийски апелативен съд (САС). С определение на СГС от 20.122019 г. по НЧД №5204, марката за неотклонение спрямо Б. е изменена в „Парична гаранция“ в размер на 1 500 лева.

Със заповедта за образуване на дисциплинарното производство, на основание чл. 214, ал.1, т.1 от ЗМВР, служителят временно е отстранен от заеманата длъжност.

На основание чл.207, ал.2, вр. ал.1 от ЗМВР със заповедта за образуване на дисциплинарното производство е определен дисциплинарно-разследващ орган(Д.), с посочен в заповедта персонален състав, със задача да проведе пълно, обективно и всестранно разследване, да събере доказателства и да изготви становище относно наличието на основание за реализиране на дисциплинарната отговорност на

жалбоподателя.

С покана № 3382р-32480/25.09.2019г. (л.59) жалбоподателят е поканен да се запознае със заповедта за образуване на дисциплинарното производство, която покана е връчена 26.09.2019г. срещу подпис. Запознат е също така и със заповедта за изменение на заповедта за образуване на дисциплинарно производство на 16.01.2020г. С покана рег. № 3382р-32479/25.09.2019г.(получена лично на 26.09.2019г.) служителят е поканен да даде писмени обяснения в срок от 24 часа, по въпросите, поставени в поканата. От жалбоподателя са представени писмени обяснения рег. № 3382р-32768/27.09.2019г., в които е посочил, че ще даде писмени обяснения на по-късен етап, след консултация с адвокат. С покана рег. № Р-1583/15.01.2020г. жалбоподателят е поканен да се запознае със заповед рег. № 8121К-14593/31.12.2019г. на Министъра на вътрешните работи, с която е удължен срокът на образуваното дисциплинарно производство до 06.02.2020г.

Д. е провел дисциплинарно производство, като е събрал и анализирал голям брой писмени доказателства, писмени сведения от трети лица, докладни записки от служители на МВР относно извършени оперативни-издирвателни мероприятия и процесуално следствени действия по задържането на жалбоподателя на 16.08.2019г., извършен обиск на лицето на основание чл. 164, ал.1 и 2 от НПК; протокол за претърсване и изземване на основание чл. 161, ал.2 от НПК. Към дисциплинарното производство са приобщени и копия на материалите по ДП № 338/2019г. по описа на СО-СГП, включително и копия от материали, публикувани в електронни медии със заглавия "Квартален иска 850лв. да не връчи призовка на шофьор. Арестуваха инспектор от 7 РПУ в столичния ж.к.М.. Обвиненията срещу Б. са за получаване на подкуп чрез изнудване"; „Пуснаха под „домашен арест“.

Извършените от Д. действия по събиране на доказателства са обективирани в Обобщена справка рег. № УРИ 3382р-2040/20.01.2020г.(л.45-58), с която Министърът на вътрешните работи е запознат на 31.01.2020г., видно от положения подпис. В обобщената справка са направени изводи, че на 16.08.2019г. след проведени оперативни-издирвателни работи от служители на дирекция "Вътрешна сигурност"-МВР, под ръководството на Софийска градска прокуратура, в служебно помещение на МВР-приемна стая на 07 РУ-СДВР, находяща се на адрес:гр.С.,[жк], [жилищен адрес] ,ет.1, инспектор С. Б. е задържан с белязани банкноти-парична сума в размер на 850.00лв.Използвайки служебното си положение на ПИ в 07 РУ-СДВР, служителят е получил сумата като лична облага или за облага на трети лица, за да не връчи призовка на Л. Л., във връзка с преписка СПУКС-2-080/2019г. по описа на ОПП-СДВР, за извършено от него нарушение по ЗДвП. Посочено е още, че инспектор Б. е привлечен в качеството на обвиняем за престъпление по чл. 302, т.2,б"а", вр. чл. 301, ал.2, вр.ал.1 от НК по образуваното по случая ДП № 338/2019г. по описа на СЛО-СГП, пр.пр. № 17486/2019г. по описа на СГП. С обобщената справка е направено предложение на жалбоподателя да бъде наложено дисциплинарно наказание "уволнение", на основание чл. 194, ал.2, т.1, пр.1 и т.4, вр. чл. 203, ал.1,т.7, пр.2 и т.13 от ЗМВР. Предложено е служебното правоотношение на служителя да бъде прекратено на основание чл.226, ал.1, т.8 от ЗМВР.

На 21.01.2020г. жалбоподателя е запознат срещу подпис с обобщената справка. На основание чл. 206, ал.1 от ЗМВР, на жалбоподателя е връчена покана рег. № 3382р-2093/21.01.2020г. за даване на обяснения до дисциплинарно наказващия орган относно посочените в Справка № 3382р-2040/20.01.2020г. 21.01.2020г. фактическа

обстановка, правна квалификация на деянието и предложеното наказание, както и да представи доказателства във връзка с твърденията си. Жалбоподателя е депозирал писмени обяснения с № 3382р-2309/22.01.2020г. до Министъра на вътрешните работи. На основание чл. 207, ал. 12 от ЗМВР, Д. е изготвил Становище рег. № УРИ 3382р-2587/24.01.2020 г., с ДНО се е запознал на 31.01.2020г., видно от положения подпис (л.31 от делото).

Въз основа на обобщената справка и становището на Д., Министърът на вътрешните работи е издал оспорената в настоящото производство заповед, с която на основание чл.204, т.1, чл. 197, ал.1,т.6, чл.226, ал.1,т.8 и чл.194, ал.2,т.1, пр.1 и т.4 от ЗМВР, на основание чл. 203, ал.1,т.7,пр.2 и т.13 от ЗМВР е наложил на жалбоподателя С. Б. дисциплинарно наказание "уволнение" и е прекратено служебното му правоотношение с МВР. При издаване на оспорената заповед, ДНО е приел, че описаните в обобщената справка и становището на ДНО дисциплинарни нарушения са извършени от служителя Б. и същите са доказани от многобройните доказателства, събрани в хода на дисциплинарното производство, включително и от материалите по воденото срещу него досъдебно производство, приобщени по надлежния ред. ДНО е възприел изцяло фактическата обстановка и правната квалификация, дадена от Д. в Обобщената справка и Становището, като е издал заповедта на посочените в същите правни основания, след обсъждане на обясненията, дадени от служителя и преценка тежестта на нарушението, настъпилите от него последици, формата на вината на служителя, обстоятелствата при които е извършено и цялостното поведение на държавния служител, съгласно изискванията на чл. 206, ал.1 и ал.2 от ЗМВР.

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на 27.03.2020г. и е обжалвана пред Административен съд София-град, с жалба вх. № 10637/08.04.2020г.

При така установената фактическа обстановка, при спазване на разпоредбата на чл. 168, ал. 1 АПК, за проверка на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146, т.1-5 вкл. от АПК, съдът извежда следните правни изводи:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК, във вр. чл.211 от ЗМВР, от надлежна страна-адресат на оспорения акт и срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол.Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 204, т.1 от ЗМВР -Министъра на вътрешните работи, който въпрос не е спорен по делото.

Заповедта е издадена в изискуемата писмена форма и отговаря на изискванията на чл.210, ал.1 от ЗМВР. Видно от съдържанието ѝ, в нея са посочени извършителят, дисциплинарни нарушения, за които е наказан, подробно е описана установената по случая фактическа обстановка, както и доказателствата въз основа на които е установена, разпоредбите, които са нарушени, правното основание и наказанието, което се налага, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Предвид изложеното, твърденията на жалбоподателя, че оспорената заповед е издадена в нарушение на изискването на форма по чл. 210, ал.1 от ЗМВР, представляващо отменително основание по чл. 146, т.2 от АПК е неоснователно.

При издаване на оспорената заповед е спазено изискването на чл.206, ал.1 от ЗМВР, като ДНО е приел писмени обяснения, дадени от служителя с вх. № УРИ 3332р-32768/27.09.2019г. и № УРИ 3332р-2309/22.01.2020г.(л.67-69) от делото. Заповедта за налагане на дисциплинарното наказание е надлежно връчена на служителя. Дисциплинарното наказание"уволнение" е наложено в сроковете по

чл.195, ал.1 от ЗМВР, считано от 31.01.2020г. когато ДНО се е запознал със Становището на Д. № УРИ 3382р- 2587/24.01.2020г.

Съдът приема, че при издаване на оспорената заповед, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обуславят отмяна на заповедта на основание чл. 146, т.3 от АПК, като доводите в жалбата и в представените писмени бележки от пълномощника на жалбоподателя в обратен смисъл, са неоснователни. При преценката на този въпрос, съдът съобрази, че дисциплинарното производство срещу жалбоподателя е образувано на основание чл.207, ал.,т.1 от ЗМВР със Заповед № 8121К-11958805.09.2019г., издадена от министъра на вътрешните работи. Със заповедта, на основание чл.207, ал.2 от ЗМВР е определен дисциплинарно- разследващ орган, който е провел дисциплинарно разследване, резултатите от което са обективирани в Обобщена справка УРИ 3382р-2040/20.01.2020г., изготвено е Становище № УРИ 3382р-2587/24.01.2020г. на Д. до ДНО, с предложение за налагане на дисциплинарно наказание “уволнение“, на основанията посочени в същото. Наказаното лице е запознато с издадените заповеди и с обобщената справка, като му е предоставена възможност да даде писмени обяснения на основание чл. 206, ал.1 от ЗМВР.

По изложените съображения, съдът приема за неоснователни доводите на жалбоподателя за издаване на оспорената заповед в нарушение на изискването за форма, както и за допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Оспорената заповед е издадена в съответствие с материалния закон и не е налице отменителното основание по чл. 146, т.4 от АПК.

От съвкупната преценка на многобройните доказателства по делото, съдът приема, че с действията си жалбоподателят е извършил посочените в заповедта дисциплинарни нарушения по смисъла на чл.194, ал.2, т.1,пр.1 от ЗМВР (неизпълнение на разпоредбите на този закон), като е нарушил посочената в заповедта разпоредба на чл. 67 от ЗМВР (полицейските органи предотвратяват, пресичат, разкриват и разследват престъпления) и по чл.194, ал.2,т. 4 от ЗМВР (неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР), като е нарушил т.т.15, 16,19,20,25.42 и 49 от Етичния кодекс. Извършените от жалбоподателя тежки нарушения на служебната дисциплина са категорично и безспорно установени от писмените доказателства, събрани в хода на дисциплинарното производство. Същите са анализирани от Д. и преценени в тяхната пълнота и взаимна свързаност, като изводите за осъществени от жалбоподателя дисциплинарни нарушения по чл.194, ал.2, т.1, пр.1, т.4 и чл.67 от ЗМВР, са обосновани, мотивирани и съответстват на приобщените доказателства, събрани в хода на дисциплинарното разследване, включително и материалите по досъдебното производство, които са посочени и възпроизведени обстойно в Обобщената справка и Становището на Д. и възпроизведени в оспорената заповед. В тази насока, настоящият състав приема за достатъчно да посочи, че процесните дисциплинарни нарушения са доказани от Протокол за обиск на лице по чл. 164 от НПК, извършен на жалбоподателя 16.08.2019г., от съдържанието на който се установява, че при обиска са били иззети 17 броя маркирани банкноти с номинал от 50.00 лева, като в графата за обяснения, жалбоподателят е посочил “Тези пари ги взех от Л., като му обещах да му съдействам за оправяне на нарушение по ЗДвП. Аз поисках да бъдат 850.00лв. и казах на Л. да ги донесе в приемната, след работното му време.“ Дисциплинарното нарушение е

доказано и от Протокол за извършена физикохимична експертиза № 19/ФЗХ-289, назначена по ДП 338/2019г., от която се установява, че по предоставените за изследване обтривки от лява ръка на жалбоподателя Б. и от 17 броя банкноти, се съдържа флуоресциращо вещество, което съвпада по Rf°.

Деянито на жалбоподателя правилно е квалифицирано като дисциплинарно нарушение по чл. 194, ал.2, т.1, пр.1 от ЗМВР, тъй като същият виновно е нарушил посочената в заповедта разпоредба на чл.67 от ЗМВР, съгласно която "полицейските органи предотвратяват, пресичат, разкриват и разследват престъпления". В случая, с поведението си на 16.08.2019г. жалбоподателят е нарушил виновно посочената разпоредба, както правилно е приел ДНО. Правилно в оспорената заповед е прието, че е налице нарушение и на чл. 194, ал.2, т.4 от ЗМВР (неспазване правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР), тъй като жалбоподателят е извършил виновно нарушение на посочените в заповедта разпоредби на т.15 "държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме", която разпоредба не е съобразена от жалбоподателя с оглед установеното му поведение на 16.08.2019г.(посочено по-горе); нарушена е и разпоредбата на т.16, изискваща стриктно спазване на закона от държавните служители за гарантиране на правата и свободите на гражданите, за авторитета на институциите..."; т.19, която изисква "държавният служител да пази доброто име на институцията, която представлява"; т.20 „държавният служител насърчава хората да спазват закона..“; т.25 „държавният служител не злоупотребява с правомощията си,, разчитайки, че няма да му бъде наложена санкция в качеството му на орган на властта“; т.42“държавният служител е неподкупен...“; т.45“държавният служител не допуска да бъде поставен във финансова или друга зависимост от отделни лица и организации...“; т. 49“държавният служител не участва в корупционни прояви“. Нарушението на посочените разпоредби на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР представлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194, ал.2, т.4 от ЗМВР, което е прието в оспорената заповед. Съгласно чл. 203, ал.1, т.13 от ЗМВР тежки нарушения на служебната дисциплина, за които се налага дисциплинарно наказание "уволнение" са деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата.

Предвид изложените съображения, доводите на жалбоподателя за недоказаност на дисциплинарните нарушения, предмет на оспорената заповед, са неоснователни и неподкрепени от приобщените към дисциплинарната преписка многобройни писмени доказателства. Неоснователно е твърдението, че нито в Обобщената справка, нито в оспорената заповед са обсъдени обясненията на жалбоподателя, дадени по реда на чл. 206, ал.1 от ЗМВР, тъй като същите са обсъдени както от Д., така и от ДНО, като обосновано и мотивирано са приети за неоснователни.

Оспорената заповед е издадена от дисциплинарно-наказващия орган в

съответствие с чл. 206, ал.2 и ал.4 от ЗМВР, като при определяне вида на дисциплинарното наказание е взел предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата.

Съдът приема, че изводите на дисциплинарно-наказващият орган за извършени от жалбоподателя тежки дисциплинарни нарушения по смисъла на чл. 203, ал.1, т.7 и т.13 от ЗМВР са обосновани и законосъобразни, като същите се подкрепят от събраните в хода на дисциплинарното производство писмени доказателства. Жалбоподателят е използвал служебното си положение за лична облага или облага за трети лица, съставомерно по чл.203, ал.1,т.7, пр.2 от ЗМВР и в условията на идеална съвкупност е извършил нарушения и на т.т. 15, 16, 19, 20, 25, 42 и 49 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. За извършените тежки дисциплинарни нарушения се предвижда задължително налагане на дисциплинарно уволнение, като ДНО се произнася в условията на обвързана компетентност. Тежестта на извършените дисциплинарни нарушения, нормативно е преценена като обуславяща налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание“уволнение“. С деянието си жалбоподателят е нарушил закона, деянието е несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР и е довело до уронване престижа на полицейската институция, тъй като е станало достояние на широк кръг от хора, в това число и чрез публикации в различни медии.

Издадената заповед съответства и на целта на закона, тъй като е съобразена с генералната превенция, целена от законодателя за защита на правата и свободите на гражданите, противодействие на престъпността, защита на националната сигурност, опазване на обществения ред и пожарна безопасност и защита на населението и с установените дисциплинарни наказания за служители от системата на МВР, при извършени от тях дисциплинарни нарушения.

По изложените съображения, настоящият състав приема, че жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 67 –ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Д. Б., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк]I, [жилищен адрес]0, ап.48 против Заповед № 8121 К5015/ 24.03.2020г., издадена от Министъра на вътрешните работи, с която му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение" и е прекратено служебното му правоотношение с МВР.

Решението може да се обжалва с касационна жалба чрез Административен съд София-град до Върховния административен съд на

Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

На основание чл. 138, ал.3 от АПК, препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: